



De doldrieste drie-eenheid

(Die scheinheilige Dreifaltigkeit)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DOLDRIESTE DRIE-EENHEID- DIE SCHEINHEILIGE DREIFALTIGHEIT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2004 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paulien - de rusteloze

Trui - de energieke

Ada - de geduldige

zussen van elkaar en alledrie boven de zestig

Conrad - beetje uitgekookte zoon van Paulien

Renate - zijn echtgenote en helemáál uitgekookt

Meryl - dochter van Trui's beste vriendin

Elbert - aanvankelijk bouwer van luchtkastelen

Dr. Geels - vrouwelijk arts, die geacht wordt in de zussen drie nieuwe patiënten te zien, terwijl die absoluut niets mankeert

Noortje - assistente van dr. Geels, in de kwaliteit van gediplomeerd ziekenverzorgster

Ferdi - afgestudeerd, vooralsnog alleen maar pizzabezorger, zich gaandeweg echter opwerkend tot duvelstoejager

Johan - op leeftijd zijnde aanbidder van Paulien

Ysbrand - eveneens al ver in jaren gevorderde aanbidder van Trui

De rol van dr. Geels kan ook zonder bezwaar door 'n man vertolkt worden

DECOR:

Het stuk speelt in de woonruimte van een exclusief kuurhotel, er zijn geen tussentijdse veranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een enkel- of dubbelvoudige deur naar het terras, met gordijntjes ervoor. Ze moet afsluitbaar zijn. In de korte kan rechts een open doorgang, die naar de slaapkamers van de bewoonsters voert. In de brede achterwand 'n deur naar de gang, c.q. andere kamers van het hotel. Ergens dient 'n raam te zijn, dat niet hoeft te functioneren. Het geeft 'n mooi vergezicht te zien, of kijkt uit op 'n park. Als er veel ruimte is, mag het gerust 'n dubbel raam zijn. De inrichting kan geheel naar eigen goeddunken, eveneens afhankelijk van genoemde voorhandene mogelijkheden, waarbij zij opgemerkt, dat, op de zitmeubelen na, praktisch niets functioneel hoeft te zijn. Van het interieur dient wel deel uit te maken een bank, zo eentje van het soort waarin men diep wegzakt.

EERSTE BEDRIJF

Renate: *(op via midden, blijft in de deur staan, de kamer bekijkend, overdreven enthousiast)* O nee zeg, wat 'n geweldige kamer! *(gemopper en rumoer achter het toneel)*

Trui: *(onzichtbaar)* Pak die koffer en loop nou eindelijk eens door!

Conrad: *(onzichtbaar)* Ja, rustig zeg! Ik heb maar twee handen!

Paulien: *(onzichtbaar)* Zelf schuld allemaal! Hadden we maar thuis moeten blijven!

Renate: Als dat maar goed gaat! Dat wordt moord en doodslag met die drie. *(met blik op doorgang rechts)* Nog 'n geluk, dat ze elk hun eigen slaapkamer hebben. *(weer enthousiast achter zich)* Kom nou toch zeg! Dit moeten jullie zien! Een droom van 'n kamer!

Paulien: *(onzichtbaar)* Ga nu eens aan de kant met die stomme koffers! *(opkomend met handtas, heel ouderwets gekleed, rondkijkend, opstandig)* En, wat moet ik aan dit kruiphok nou zo fantastisch vinden?

Conrad: *(op met twee koffers)* Ik zou het ook 'n wonder genoemd hebben, als ik eens iets positiefs gehoord had! Maar het zal even wennen zijn, en daarna gaan jullie dit appartement beslist waarderen.

Trui: *(inmiddels ook op met handtas en heel ouderwets gekleed)* Ik ben anders niet hiernaartoe gekomen om eerst 'n eeuwigheid aan van alles en nog wat te moeten wennen. En de lift functioneert ook niet!

Conrad: Tante Trui, u woont hier toch parterre!

Trui: Dat kan die lift immers niet weten!

Paulien: *(laat zich op de diepe bank vallen en zinkt daarbij helemaal naar achteren, geschrokken)* Hemeltjelijef, dat is er nog een van voor de jaartelling, zo doorgezeten als dit stuk antiek is!

Renate: Toe nou ma, dat is een zitmeubel volgens de laatste modetrend en geheel nieuw, dat zie je zo!

Paulien: 'n Onding is 't! Hoe moet ik daar nu weer uitkomen? *(maakt diverse schuivende bewegingen, voordat ze eindelijk kan opstaan)*

Conrad: *(grijnzend)* Je begint nog sportief te worden op je oude dag, ma.

Paulien: Idioot!

Trui: Zonder takelwagen in de buurt zou ik 't niet durven wagen me in zoiets neer te laten!

Renate: En nu mag u onderhand wel eens ophouden met dat geweeklaag. Als we Versailles gereserveerd hadden, zouden jullie daar ook nog wel wat op aan te merken hebben gehad! Maar waar blijft tante Ada eigenlijk?

Ada: (*klagend op via midden, met handtas en koffer, eveneens ouderwets*) Ik ben er ondertussen wel aan gewend geraakt, dat men mij steeds vergeet. Laat men mij weer alleen met die zware koffer slepen!

Conrad: (*geïrriteerd*) Ik had u toch gezegd te wachten, totdat ik terug zou komen om u te helpen!

Ada: Dacht je soms, dat ik me daar urenlang de benen in m'n kont blijf staan? (*Renate en Conrad wisselen veelbetekenende blikken; Ada kijkt om zich heen, bewonderend*) Goeiegenade zeg, is dit even 'n sjiek kamertje! En moet je dat schatje van 'n bank zien! (*neemt er meteen in plaats*) Ha, ik voel me hier als op visite bij de Windsors!

Paulien: (*nors*) Dan vouw je daar voorlopig maar op, loop je ons ook niet voor de voeten!

Trui: (*tot Paulien*) Hé, rustig aan jij! Als je gedacht hebt hier de komende zes weken voor commandant te kunnen gaan spelen, mag je dat mooi vergeten!

Ada: (*heeft zich behaaglijk in de bank genesteld*) Dat begint alweer helemaal op thuis te lijken!

Paulien: Ik heb nu al m'n buik vol van deze pokkentent! En niet zo zuinig! (*is bezig alles in het vertrek te inspecteren*)

Renate: (*ogen ten hemel*) Kan dat nou niet 'n beetje inschikkelijker allemaal? (*doelt op het raam*) Werpen jullie liever eens 'n blik naar buiten en kijk toch eens hoe mooi het hier is.

Conrad: Precies! Wees blij, dat jullie eindelijk eens uit de sleur van thuis weg zijn!

Ada: (*zich behaaglijk schurkend*) Ik denk ook niet, dat ik het restaurant de komende tijd erg zal missen.

Conrad: Tante Ada, hoe vaak moet ik u dat nou nog zeggen, het is allang geen gewoon restaurant meer, maar de eerste gourmetlokaliteit in onze woonplaats!

Paulien: (*kordaat*) Hoe jij het noemt zal me worst wezen! Maar dit kan ik je wél vertellen, m'n zoon, ik blijf geen zes weken in dit gat hier!

Renate: Wat nu, ma? Je wilde er toch altijd al eens uit.

Paulien: O ja, naar Hawaï, maar toch niet naar zo'n negorij!

Renate: Alsjeblieft ma! We hebben het meest exclusieve kuurhotel voor jullie uitgezocht en nu worden jullie ook geacht je hier op z'n minst 'n beetje te ontspannen!

Trui: Ontspannen? Net of wij dat nodig hebben.

Ada: (*genietend, vanaf de bank*) Ik ontspan me al!

Trui: (*bijt haar toe*) Jij moet de zaak natuurlijk weer saboteren! (*tot Renate en Conrad*) Maar zal ik jullie twee eens iets vertellen? Weet je wat jullie met ons gedaan hebben?

Paulien: Hetzelfde wilde ik ook net zeggen! Jullie hebben ons weggebonjourd!

Trui: Precies! Uit de roulatie genomen!

Paulien: *(tot Conrad)* Jullie hebben zomaar even met z'n tweeën uitgemaakt, wat wij graag zouden "mogen" willen!

Renate: Toe nou ma, dat zie je helemaal verkeerd.

Paulien: Hou jij je er buiten, ja. Ik spreek met m'n zoon!

Renate: Zie je, Conrad, zo doet ze nou altijd!

Conrad: *(bezwerend)* Luister nou eens, ma...

Paulien: O nee, je hoeft niet te gaan slijmen. Ik ben echt kwaad!

Trui: En ik ben woedend!

Ada: *(schurkt zich weer)* Ik niet.

Trui: *(bij haar)* Maak je niet zo breed, jij! *(laat zich naast haar neer, geschrokken)* Oei, nu is het gebeurd! Hier kom ik nooit meer uit!

Conrad: Zo, en zou ik bij deze ook eens even iets mogen zeggen? Dank u! En nu moeten jullie drieën eens even naar me luisteren. Een leven lang hebben jullie alleen maar gewerkt en nog eens gewerkt.

Paulien: De zaak opgebouwd.

Ada: En ik heb ze schoongehouden.

Trui: En ik heb...

Conrad: Ja ja, dat weten we en waarderen het ook!

Paulien: Eeuwig dankbaar moeten jullie ons zijn!

Conrad: Dat zijn we ook!

Renate: *(droog)* Ofschoon, eeuwig lijkt me toch wel wat erg lang. *(bestraffende blik van Conrad, terwijl Ada begint te snurken)*

Trui: Nu begint die ook nog te snurken! Conrad, help me hieruit!

Conrad: *(trekt haar met moeite omhoog)* Zo, en mag ik nu eindelijk eens uitspreken? *(sarcastisch)* Nogmaals dank. Wat ik zeggen wou: met z'n drieën zijn jullie toch dik tweehonderd jaar oud, nietwaar?

Paulien: Ik voel me hooguit zestig!

Renate: Ja, en probeert je altijd te kleden als eentje van vijftig!

Paulien: En jij doorgaans als eentje van zeventig!

Renate: Hoor je het weer, Conrad, zo doet ze nou altijd!

Paulien: Alleen als je me op de zenuwen werkt!

Conrad: Renate, ik geloof, dat we maar beter kunnen gaan. Maar wat ik nog wil zeggen, ma: we hebben het alleen maar goed bedoeld met jullie... *(even luider gesnurkt van Ada)* Gossie, zaagt die altijd zo?

Trui: Waarom dacht je anders, dat ze thuis in d'r eentje op de derde verdieping slaapt? Maar goed, we hebben de boodschap begrepen: jullie bedoelen het dus goed met ons, *(droog)* waarvoor dank.

Paulien: Ik zal mijn mening daarover pas geven, als die zes weken voorbij zijn. En als deze gedwongen ontspanningsperiode ons al eerder mocht gaan vervelen...

Trui: ...dan nemen we gewoon de trein en sporen netjes naar huis terug.

Renate: Als jullie durven! Het zou zonde zijn van het geld, dat we hiervoor hebben uitgetrokken!

Paulien: *(nuffig)* Dat is dan niet óns probleem.

Trui: *(instemmend)* Niet in het minst! *(hautain)* Anders nog iets?

Renate: Conrad, dat lijkt er wel op, alsof ze ons hier vandaan willen hebben.

Paulien: Precies. Een goede hond heeft maar 'n half been nodig. *(begint hen al naar midden af te dirigeren)* De verhandelingen zijn tot nadere order opgeschort. Tot ziens.

Conrad: Je zult 't zien, ma, na 'n paar dagen bevalt het je hier zó goed, dat je niet eens meer naar huis wilt. En probeer je alsjeblieft 'n beetje te gedragen.

Paulien: Moet je 'n draai om je oren hebben?

Conrad: We kennen je, ma.

Renate: O ja, we kennen je.

Paulien: De onvermijdelijke echo.

Renate: *(zoetjes)* Dat was toch niet kwaad bedoeld, ma. Maar zeg, wij wensen jullie in elk geval een hartstikke fijne tijd toe, en zodra we ons even kunnen vrijmaken, komen we jullie opzoeken.

Trui: Dat hoeft niet per se.

Conrad: *(met Renate af)* Laat 't jullie goed gaan. En tot ziens.

Trui: Zo, en hier staan we dan als drie uitgeprocedeerde asielzoekers. Gewoon uitgezet!

Paulien: *(opent koffer, duidelijk kwaad, haalt er allerlei kledingstukken uit en werpt die richting Ada, die rustig verder snurkt)* Verbannen hebben ze ons! Nota bene naar 'n kuuroord! Dat vergeef ik 'm nooit! *(werpt nu alles achteloos om zich heen)* Maar ik zeg jullie, "zij" steekt daarachter, "zij"!

Trui: Hé hé, wat moet dat? Ben jij nog normaal? *(alles oprapend en ook op de bank en Ada gooiend)* Wat ik met jou niet allemaal te stellen heb!

Paulien: Ik zou zo in staat zijn 'm te onterven!

Trui: *(blijft alles op Ada gooien)* Dat zeg je nu wel zo, maar Conrad is en blijft toch je zoon.

Dokter: *(na kort klopje energiek op via midden, gevolgd door Noortje, kijkt fronsend naar de toestand)* Aha, zo te zien zijn de dames al bezig zich huiselijk in te richten.

Trui: (*grijpt vlug wat kleren bij elkaar*) Neemt u ons niet kwalijk, dokter, we waren net bezig onze kleren te sorteren.

Paulien: (*op Trui doelend*) Weet u, zij werpt altijd alles door elkaar. (*stralend*) Ik ben overigens Paulien Hobbema.

Dokter: (*krijgt 'n map van Noortje*) Het doet me plezier drie zulke energieke en naar het me schijnt ook nog levenslustige dames in ons kuurhotel te mogen begroeten. En als ik me dan eerst zelf even mag voorstellen: ik ben dokter Geels en heb het genoeg u de komende zes weken te mogen begeleiden.

Paulien: (*verwonderd*) En wat moeten we ons daar dan bij voorstellen? Wij zijn heus nog wel in staat op onszelf te passen hoor.

Dokter: Neemt u mij niet kwalijk, mevrouw, maar het betreft hier de medische begeleiding, zoals in 'n instelling als deze te doen gebruikelijk.

Paulien: Hoezo? Ik ben immers kerngezond!

Trui: En mij mankeert ook niets!

Dokter: Des te beter. (*de map raadplegend*) Eens kijken. Hier hebben we vooreerst mevrouw Paulien Hobbema-Lamsvoet.

Paulien: Ik zei 't zonet immers al, dat ben ik.

Dokter: Juist ja. En dan mevrouw Geertrui...

Trui: (*onderbrekend*) Juffrouw, alstublieft!

Dokter: Neemt u mij niet kwalijk: juffrouw Geertruida Lamsvoet. En dan heb ik hier nog mevrouw Ada Sikkens-Lamsvoet, zoals ik zie, ook 'n zus van de dames. Maar zij is schijnbaar al op verkenning uit?

Paulien: Weet u, dokter, onze Ada is er nooit, als men haar nodig heeft. Dat is thuis ook zo.

Trui: Klets geen onzin! (*op de bank doelend*) Ze ligt immers onder de inhoud van jouw koffer.

Paulien: Typisch Ada. Zich altijd verstoppen, als ze de kans krijgt.

Dokter: Nou ja, we zullen elkaar nog wel vaak genoeg zien. (*opgewekt tot Noortje, die er 'n beetje verbouwereerd bij staat*) Zuster Noortje, u zorgt er natuurlijk persoonlijk voor, dat het de dames aan niets zal ontbreken, nietwaar? (*maakt aanstalten om te gaan*)

Noortje: Vanzelfsprekend, dokter.

Paulien: Moment, dokter, wacht u nog even. (*rammelt aan Ada*) Ada, opstaan, de dokter is er! (*schuift ondertussen de kleren van haar af*)

Ada: (*slaapdrongen*) Hé, wat is? Aha, hebben we al visite? (*steekt beide armen uit*) Help me dan maar eens uit deze valkuil. (*beiden trekken aan haar, zodat ze naar voren valt*) Oei! Hopla!

Paulien: (*op haar wijzend*) Dat is dokter Geels.

Ada: Ha, dokter, neemt u mij niet kwalijk. Ik heb alleen even 'n dutje gedaan.

Dokter: (*opgewekt*) Dat is toch prima. U bent immers hier om uit te rusten. Maar kom, dames, ik moet nu weer verder. Voor de rest zal zuster Noortje u wel wegwijs maken. (*af via midden*) Nog een prettige dag verder.

Ada: (*wil zich weer in de bank nestelen*) En daarvoor, dat ik de dokter nog net kan zien vertrekken, moesten jullie me per se wakker maken?

Trui: (*haar tegenhoudend*) O nee zeg, slapen kun je nog genoeg thuis. We zijn hier om op rust te komen!

Ada: Ach zo. Maar zeg, wat moest die dokter hier? Voelt iemand van jullie zich niet goed soms?

Paulien: Ze is uit zichzelf gekomen. (*sarcastisch*) Dat schijnt nu eenmaal 'n serviceonderdeel van dit hotel te zijn.

Noortje: Nou dames, u hebt het inmiddels wel gehoord, ik ben zuster Noortje. En als u iets nodig hebt, mag u me dat onmiddellijk laten weten. Vandaag krijgt u natuurlijk nog gelegenheid 'n beetje te acclimatiseren en vanaf morgen begint dan uw programma.

Ada: Hopelijk hebben jullie RTL 4 en SBS 6, die zenden tegenwoordig de beste films.

Noortje: Met programma bedoel ik uw actieve bezigheden.

Paulien: Wat voor bezigheden?

Trui: (*bezig de kleren ietwat te fatsoeneren*) Luister zeg, turnen en dat soort dingen doe ik op mijn leeftijd echt niet meer.

Paulien: Dacht je ik soms? O nee, mij niet gezien.

Trui: We zijn alledrie topfit!

Ada: (*hangt slaperig op 'n stoel*) Ik niet. Ik ben hondsmoe.

Noortje: Het betreft slechts heel lichte en aan uw leeftijd aangepaste bewegingstherapie.

Paulien: Aha. En wat voor 'n leeftijd is dat dan?

Noortje: (*droog*) De uwe. De tienerjaren hebt u immers al achter u. Maar voor de goede orde: het gaat allemaal op vrijwillige basis. Bij ons wordt niemand gedwongen. Nochtans wil ik u ook nog wijzen op 'n zeer zinvolle bezigheidstherapie, die wij u te bieden hebben.

Paulien: (*staat vóór Noortje, de handen in haar zij*) Zuster Noortje, men heeft ons tegen onze wil hiernaartoe op transport gezet, zogenaamd om te ontspannen, zonder dat er sprake was van bezighouden! Ik ben m'n hele leven lang al "bezig" geweest en wel dusdanig, dat een poppetje als u daar al na twee dagen van onderdoor zou zijn gegaan!

Trui: Om nooit meer op te staan! Wij zijn onafgebroken als zelfstandige zakenvrouwen in de weer geweest en daarom doen we nu uit principe alleen nog maar dat, waar we echt zin in hebben!

Noortje: Alstublieft dames, het is nu eenmaal m'n plicht u op dergelijke mogelijkheden te attenderen.

Paulien: Nou ja, dan hebt u nu uw plicht gedaan en mag u vertrekken.

Wij hebben u op dit moment niet meer nodig.

Ada: Ogenblikje, zuster. Wat eh, wat is dat dan voor 'n bezigheid, waarop u doelde?

Beiden: *(bestraffend)* Ada!

Ada: Vragen mag toch zeker nog. Misschien is het wel iets, dat me bevalt. Ik zal me beslist gaan vervelen, als ik niets meer te vegeen en te dweilen heb.

Noortje: Onze vrouwelijke kuurgasten vlechten voor onze kerstbazaar broodmandjes.

Paulien: *(ontzet)* Broodmandjes? Waar zijn we hier in godsnaam terecht gekomen?

Trui: *(zeer beslist)* Ik vlecht geen broodmandjes! Nu niet en nooit niet!

Ada: Ik vraag me af wat jullie bezielt? Zo'n broodmandje is toch best aardig! *(tot Noortje)* Mag men er ook een mee naar huis nemen?

Noortje: Als u dat wenst, zeker.

Ada: *(enthousiast)* Dan doe ik mee! Broodmandjes! Vind ik best grappig!

Paulien: *(berustend)* Nou ja, jij bent altijd al 'n beetje achtergebleven. *(tot Noortje)* Zij is namelijk onze jongste.

Noortje: Goed, dan zal ik de dames nu alleen laten. *(al bij de deur)* O ja, voor ik het vergeet: u kunt nu ook al aan de avondmaaltijd deelnemen. *(af)*

Trui: Geen slecht idee! Ik rammel ondertussen van de honger!

Paulien: Jij kunt ook alleen maar aan dat ene denken!

Trui: Nee, daar denk ik allang niet meer aan. Nu denk ik aan dat "andere". Kom, Ada.

Ada: *(opgetogen)* Ha, drie oude wijven, die gaan "deelnemen", hihhi.

Paulien: Ho ho, Ada! Op de eerste plaats zijn we niet oud en op de tweede plaats geen wijven! *(gemaakt)* Zij, die nu gaan aantreden voor de avondmaaltijd, zijn drie dames in hun beste jaren!

Ada: *(samen af via midden)* Die hebben we anders allang achter ons.

Noortje: *(even later, na kort klopje, weer op via midden)* Neemt u me niet kwalijk, maar ik had verge... Moet je kijken hoe het hier uitziet! Als we meer van dat soort gasten hadden, was ik allang vertrokken. In tijd van niets hebben ze kans gezien er 'n puinhoop van te maken. Je vraagt je af, waar die vandaan komen. *(staat met haar rug naar de deur midden toe, raapt hoofdschuddend 'n kledingstuk op, dan wordt er aangeklopt)* Ja?

Elbert: *(kijkt voorzichtig naar binnen)* Hallo, tante Ada, ik ben 't, Elbert! *(dan, tot de zich omdraaiende Noortje)* Oei, tante Ada bent u zo te zien niet.

Noortje: (*spottend*) Aan uw ogen mankeert gelukkig nog niets. Maar als u daarmee geholpen bent: uw tante neemt op dit moment met haar zussen aan de broodmaaltijd deel.


Elbert: (*vrolijk*) Die zijn anders helemaal niet zo verzot op brood, hihhi. Maar als ik me even mag voorstellen: Elbert Sikkens. Ik ben een veelbelovende nakomeling van de broer van de overleden man van tante Ada.

Noortje: (*wil aan 'm voorbij, maar als bij toeval staat hij haar in de weg*) Interessant, dat u zo veelbelovend bent, maar ik ben in dienst, dus mag ik?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto